

Sygn. akt III CSK 22/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło (przewodniczący)

SSN Jacek Grela

SSN Joanna Misztal-Konecka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. S.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 października 2020 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania, pozostawiając
temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

1. K. S. w pozwie skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K. domagał się ustalenia nieistnienia uchwały nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni

Mieszkaniowej P. w K. z 28 kwietnia 2015 r., ewentualnie stwierdzenia jej nieważności.

Wyrokiem z 27 września 2016 r. Sąd Okręgowy w K. ustalił nieistnienie uchwały numer (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K. z 28 kwietnia 2015 r., którą odwołano K. S. z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej Spółdzielni i rozwiązano z nim umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu.

2. Wyrokiem z 6 czerwca 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji pozwanej, oddalił apelację i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 270 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

3. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy: Na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 29 grudnia 2009 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa P. w K., działająca na podstawie uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z 24 listopada 2009 r., zatrudniła K. S. na czas określony od 1 stycznia 2010 r. do 31 marca 2010 r. na stanowisku Prezesa Zarządu - Kierownika Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K. w wymiarze pełnego etatu. Na podstawie umowy o pracę zawartej 1 kwietnia 2010 r. pozwana Spółdzielnia, działająca na podstawie uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z 23 marca 2010 r., zatrudniła powoda na czas nieokreślony od 1 kwietnia 2010 r. na stanowisku Prezesa Zarządu - Kierownika Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K. w wymiarze pełnego etatu.

W dniu 2 marca 2013 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków pozwanej, na którym podjęto uchwały wprowadzające zmiany do Statutu Spółdzielni. Na podstawie uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Zarząd Spółdzielni został zobowiązany do opracowania tekstu jednolitego Statutu Spółdzielni z uwzględnieniem zmian uchwalonych w dniu 2 marca 2013 r. Realizacją przedmiotowej uchwały zajmował się powód jako Prezes Zarządu pozwanej. Opracowanie jednolitego tekstu Statutu powierzono radcy prawnemu. W dniu 29 marca 2013 r. złożono w Sądzie Rejonowym w K., Wydział XI Gospodarczy KRS wniosek o rejestrację zmian Statutu. Sąd rejestrowy dokonał wpisu zmian zgodnie z wnioskiem i przyjął tekst jednolity Statutu do akt.

W dniu 14 czerwca 2014 r. Walne Zgromadzenie uchwaliło kolejne zmiany do Statutu Spółdzielni. W dniu 14 lipca 2014 r. złożono wniosek do sądu rejestrowego o rejestrację zmian. Referendarz sądowy postanowieniem z 27 stycznia 2015 r. oddalił wniosek Spółdzielni w zakresie zarejestrowania zmian do Statutu uchwalonych na Walnym Zgromadzeniu w dniu 14 czerwca 2014 r. Po wniesieniu skargi na orzeczenie referendarza zmiany zostały wpisane postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z 30 kwietnia 2015 r.

Na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 17 czerwca 2014 r. powód poinformował o rozmowach prowadzonych z firmą D. Sp. z o.o. w sprawie dzierżawy dwóch włókien światłowodowych należących do Spółdzielni. Uchwałą nr (...) z 17 czerwca 2014 r. Rada Nadzorcza wyraziła wstępną zgodę na zawarcie takiej umowy. W dniu 15 lipca 2014 r. na kolejnym posiedzeniu Rady Nadzorczej anulowano uchwałę nr (...), uznając za zasadne poszukiwanie innych podmiotów zainteresowanych zajęciem dwóch włókien światłowodowych.

Na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 12 sierpnia 2014 r. Zarząd przedstawił propozycję umowy z firmą D. Sp. z o.o. Rada Nadzorcza uchwałą nr (...) negatywnie zaopiniowała ten wniosek. Zarząd Spółdzielni na posiedzeniu w dniach 27 i 28 sierpnia 2014 r. podjął uchwałę nr (...) o ogłoszeniu przetargu ofertowego na najem struktury światłowodowej na terenie osiedla P..

W drugiej połowie 2014 r. zaczął narastać konflikt pomiędzy członkami Rady Nadzorczej a powodem. Rada Nadzorcza chciała doprowadzić do zmniejszenia dofinansowania do zakupu okularów, obniżenia liczby etatów z 18,5 do 17 oraz zmniejszenia wysokości odpraw emerytalnych. Powód kwestionował istnienie kompetencji po stronie Rady w tym zakresie. Kontrola przeprowadzona przez Państwową Inspekcję Pracy w pozwanej Spółdzielni wykazała, że Rada Nadzorcza podejmowała uchwały w sprawach, które nie leżały w zakresie jej kompetencji.

W 2014 r. przekroczono fundusz płac, co wynikało z faktu, iż wstępnie ustalony plan wynagrodzeń został niewłaściwie wyliczony. Fundusz ten był planowany przez Radę Nadzorczą przy przyjęciu 17 etatów, bez uwzględniania faktu zatrudnienia 19 osób na 18,5 etatach.

Powód podejmował działania mające na celu zwiększenie gospodarności Spółdzielni i poprawę jej wyniku finansowego, m.in. pozyskiwał środki z PFRON, podjął czynności prawne mające na celu dochodzenie od Gminy Miejskiej K. odszkodowań za niedostarczenie lokali socjalnych.

Powód wytoczył powództwo o naruszenie dóbr osobistych przeciwko byłym członkom Rady Nadzorczej, a jako dowód w sprawie powołał protokoły z posiedzeń Rady Nadzorczej.

Pismem z 14 kwietnia 2015 r. powód zwrócił się do Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni o powołanie komisji pojednawczej, zgodnie z art. 243 Kodeksu pracy w celu rozpatrzenia sporów o roszczenia ze stosunku pracy, a mianowicie: brak reakcji pracodawcy na zgłoszony przez powoda ustnie i pisemnie mobbing, brak odpowiedzi na prośbę powoda z 19 sierpnia 2013 r. o podwyżkę, brak odpowiedzi na pismo powoda dotyczące nieprzyznania premii za grudzień 2014 r. Pismo pozostało bez odpowiedzi ze strony Rady Nadzorczej.

W dniu 28 kwietnia 2015 r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni, na którym obecni byli następujący członkowie Rady Nadzorczej: J. C., D. H., M. K., M. K., C. O., G. P., A. P., W. Z.. W posiedzeniu uczestniczyli także: Prezes Zarządu - K. S., Główna Księgowa - Członek Zarządu – M. W., Kierownik Działu Technicznego - Członek Zarządu – J. W..

Po rozpoczęciu posiedzenia grupa sześciu członków Rady Nadzorczej zgłosiła wnioski o odwołanie powoda z funkcji Prezesa Zarządu oraz o powołanie komisji do protokolarnego przejęcia i przekazania służbowego telefonu, laptopa i innych rzeczy znajdujących się w posiadaniu powoda w związku z pełnioną funkcją, wnosząc jednocześnie o umieszczenie powyższych wniosków w porządku obrad.

Przeprowadzono głosowanie za przyjęciem nowego porządku obrad. Obydwa wnioski zostały przegłosowane większością sześciu głosów aprobujących przy dwóch głosach sprzeciwu.

Po wyborze komisji skrutacyjnej poddano pod głosowanie uchwałę nr (...) o odwołaniu K. S. z funkcji Prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej P. z dniem 28 kwietnia 2015 r. z uwagi na brak nadzoru nad zmianami do Statutu uchwalonymi na Walnym Zgromadzeniu w dniu 3 marca 2013 r., uchylenie się od realizacji uchwał i wniosków organów Spółdzielni, udostępnianie osobom nieuprawnionym protokołów z Posiedzeń Rady Nadzorczej i wykorzystywanie ich do celów prywatnych oraz utratę zaufania do K. S. (§ 1), jak też o rozwiązaniu z K. S. umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (§ 2). Przeprowadzono tajne głosowanie nad tą uchwałą. Za uchwałą oddano 6 głosów, przeciw oddano 2 głosy.

Zgodnie z § 121 ust. 1 Statutu pozwanej Rada Nadzorcza składa się z 5 do 9 członków wybranych przez Walne Zgromadzenie spośród członków Spółdzielni.

(...) Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych z siedzibą w T. w okresie od 1 grudnia 2015 r. do 23 lutego 2016 r. przeprowadził w pozwanej Spółdzielni lustrację pełną (ustawową) za lata 2013-2015. W protokole z tej lustracji w odniesieniu do Rady Nadzorczej w kadencji od 25 maja 2013 r. wskazano, iż zgodnie z art. 8³ ust. 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych do ważności głosowania niezbędne jest, by w głosowaniu za uchwałą opowiedziała się co najmniej połowa ogólnej liczby uprawnionych do głosowania członków. Na 110 członków obecnych na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Członków pozwanej ważnych głosów oddano 107, minimum niezbędne do ważności głosowania wynosiło 55 głosów. Poszczególni kandydaci uzyskali od 54 do 42 głosów, wobec tego żaden z nich nie uzyskał wymaganej ilości głosów. Należało przeprowadzić ponowne wybory w celu wyboru dziewięciu członków Rady.

Podczas wyborów uzupełniających w dniu 14 czerwca 2014 r. na 92 osoby obecne i uprawnione do głosowania oddano 90 ważnych głosów. Minimum niezbędne do ważności głosowania wynosiło 47 głosów. Wymaganą liczbę głosów zdobyli dwaj kandydaci: C. O. i A. C.. Pozostałe osoby nie uzyskały wymaganej większości głosów. Należało przeprowadzić ponowne wybory w celu uzupełnienia dwóch członków Rady.

4. Sąd Apelacyjny uznał, że stan faktyczny w sprawie jest bezsporny. Podzielił stanowisko Sądu Okręgowego co do tzw. uchwał nieistniejących, czyli dotkniętych tak drastycznymi uchybieniami przy ich podejmowaniu, że w ogóle trudno mówić o tym, że doszło do wyrażenia woli przez organ spółdzielni, jak i co do drogi uzyskania ochrony prawnej w trybie powództwa z art. 189 K.p.c.

Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że spór toczy się wokół prawidłowości powołania Rady Nadzorczej w kadencji od 25 maja 2013 r., a w konsekwencji - bytu uchwały podjętej w dniu 28 kwietnia 2015 r. Jeśli chodzi o liczbę członków Rady Nadzorczej, pozwana Spółdzielnia skorzystała z możliwości określenia szerszego jej składu, którą to możliwość daje art. 45 § 1 Pr.spół. - w § 121 ust. 1 Statutu pozwanej postanowiono bowiem, że Rada Nadzorcza składa się z 5-9 członków. Stosownie do treści art. 45 § 1 Pr.spół. i § 121 ust. 1 Statutu pozwanej, wyboru członków Rady Nadzorczej dokonuje Walne Zgromadzenie spółdzielni mieszkaniowej, co do którego istnieje podkreślana przez Sąd Okręgowy osobna regulacja, zawarta w art. 8 u.s.m. Zgodnie z ustępem 8 tego artykułu walne zgromadzenie jest ważne niezależnie od liczby obecnych na nim członków - regulację tę powtarza Statut pozwanej w § 104 ust. 2, zatem pozwana skorzystała z możliwości odstąpienia od wymagania *quorum*, o jakim mowa w art. 41 § 2 Pr. spół.

Istotna jest regulacja zawarta w § 104 ust. 3 Statutu pozwanej, zgodnie z którą uchwałę uważa się za podjętą przez Walne Zgromadzenie, jeśli opowiedziała się za nią wymagana w prawie spółdzielczym, ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu, oraz regulacja w § 104 ust. 4 Statutu, który stanowi, iż uchwały zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem spraw szczegółowo wymienionych w tym postanowieniu Statutu, wymagających większości kwalifikowanej (sprawy te nie są przedmiotem niniejszych rozważań). § 104 jest regulacją umieszczoną wśród przepisów dotyczących Walnego Zgromadzenia i jest jednym z uregulowań kompleksowo określających sposób podejmowania uchwał przez ten organ pozwanej. O tym, że dotyczy on wszystkich uchwał podejmowanych przez Walne Zgromadzenie świadczy choćby wskazanie w ust. 4 § 104 na szczególne sprawy, w których wymagana jest większość kwalifikowana. Tak więc wybór członków Rady

Nadzorczej odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie: uchwały w tej kwestii zapadają zwykłą większością głosów, obliczaną przy uwzględnieniu liczby głosujących oraz głosów oddanych „za” i „przeciw” uchwale (art. 35 § 4 Pr.spół.). Z kolei § 115 uszczegóławia głosowanie w przedmiocie wyboru członków Rady Nadzorczej, ale niczego nie zmienia w kwestiach uregulowanych omówionym § 104. Natomiast ust. 8 § 115 nie jest przepisem odmiennie regulującym wybory do Rady Nadzorczej; jest to przepis pozwalający na uszeregowanie kandydatów do Rady, którzy uzyskali większość według § 104 ust. 4 Statutu, ale liczba oddanych na nich głosów jest różna. To kolejny krok w kształtowaniu składu Rady Nadzorczej, szczególnie istotny wówczas, gdy kandydatów, którzy uzyskali większość głosów, jest więcej, niż miejsc w Radzie. Kandydaci ustawieni zostają na podstawie § 115 ust. 8 w kolejności, jaką dyktuje uzyskana przez nich liczba głosów i zajmują - do wyczerpania - miejsca w radzie, przewidziane do obsadzenia.

Zważywszy na wynikającą z ustaleń faktycznych liczbę głosów, jaką uzyskali poszczególni kandydaci wybierani do Rady Nadzorczej na kadencję od 25 maja 2013 r., rzeczywiście jedynie dwie osoby (C. O. i A. C.) zdobyły wymaganą liczbę głosów, biorąc pod uwagę liczbę ważnie oddanych głosów oraz zasadę zwykłej większości. Powoduje to, że w chwili podejmowania przedmiotowej uchwały nr (...) Rada Nadzorcza pozwanej nie była ukonstytuowana, nie miała choćby minimalnego składu 3-osobowego. W ocenie Sądu Apelacyjnego, słusznie Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo o ustalenie nieistnienia przedmiotowej uchwały, ponieważ udział w podejmowaniu uchwały brały osoby nie będące członkami Rady, a zatem nie mające żadnych po temu kompetencji.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny wskazał, że podziela stanowisko, iż sprawy odwołania Prezesa Zarządu nie wprowadzono w prawidłowy sposób do porządku obrad. Co prawda w przepisach Regulaminu nie ma tak kategorycznie brzmiącego przepisu, jak § 104 ust. 1 Statutu i art. 41 § 1 Pr.spół., ale prawidłowa interpretacja treści Regulaminu każe przyjąć, iż jakkolwiek każdy członek Rady ma prawo zgłaszać wnioski, które zostaną umieszczone w porządku obrad, to stosownie do § 5 ust. 1 powinno to nastąpić z odpowiednim wyprzedzeniem. Niewątpliwie też tak istotna kwestia, jak odwołanie Prezesa Zarządu, nie może być pospiesznie

wprowadzona do porządku obrad zebrania, które nie było zwołane w trybie pilnym, bo nie było po temu przesłanek.

5. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła pozwana Spółdzielnia, zaskarżając go w całości. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 189 K.p.c. w zw. z art. 6 K.c., art. 41 § 2 Pr. spół. w zw. z § 104 ust. 3 i § 115 ust. 8 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej P. w K.. W konsekwencji domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem sądowi rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie apelacji pozwanego i oddalenie powództwa, przy równoczesnym zasądzeniu na rzecz pozwanego od powoda kosztów postępowania za obie instancje i kosztów wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

6. Zgodnie z art. 189 K.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny stanowi pierwszą z przesłanek żądania ustalenia, w tym również żądania ustalenia nieważności uchwały rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej. Wykazanie, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście nie istnieje jest dopiero kolejną, drugą przesłanką merytoryczną powództwa o ustalenie. Oznacza to, że sąd powinien badać z urzędu istnienie interesu prawnego będącego przesłanką skutecznego powództwa o ustalenie opisanego w treści art. 189 K.p.c., w każdym stanie sprawy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie przyjmuje się, że interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Uzależnienie powództwa o ustalenie od interesu prawnego należy pojmować elastycznie z uwzględnieniem celowościowej wykładni pojęcia interesu prawnego, konkretnych okoliczności danej sprawy i od tego, czy

w drodze powództwa o świadczenie, czy o ukształtowanie, strona może uzyskać pełną ochronę swoich praw. Poza tym pojęcie interesu prawnego powinno być interpretowane z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądów w celu zapewnienia ochrony prawnej (wyrok Sądu Najwyższego z 22 października 2014 r., II CSK 687/13, niepubl.). Często przyjmuje się, że możliwość wytoczenia powództwa o świadczenie czy ukształtowanie co do zasady wyklucza po stronie powoda istnienie interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie naruszonego prawa lub stosunku prawnego (orzeczenie Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 1965 r., II CR 266/64, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 2002 r., IV CSK 1519/00, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 2009 r., III CZP 79/09, niepubl.). Wskazuje się jednakże, że w sytuacji, gdy ustalenie takie zapewni w większym stopniu ochronę praw powoda niż orzeczenie zobowiązujące do świadczenia czy kształtujące orzecznictwo sądowe należy opowiedzieć się za jego dopuszczalnością (wyrok Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 2014 r., II PK 179/13, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z 23 marca 2018 r., II CSK 371/17, niepubl.). Nie może zatem budzić wątpliwości, że rozstrzygnięcie co do istnienia interesu prawnego oparte być musi na detalicznej analizie okoliczności konkretnego przypadku, a żaden automatyzm nie może zostać w tym zakresie zaakceptowany.

Tymczasem lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd meriti przyjął, że zaistniała w sprawie przesłanka w postaci interesu prawnego w żądaniu ustalenia nieważności uchwały opisanej pozwem, nie poddając analizie tej kwestii i poprzestając na stwierdzeniu, że interes prawny powoda nie był kwestionowany przez pozwaną. Taki zabieg nie może zostać zaakceptowany, ponieważ zadaniem sądu odwoławczego jest ponowne rozpoznanie sprawy w granicach zaskarżenia. Sąd Apelacyjny winien zatem udzielić odpowiedzi na pytanie, czy powód ma interes prawny w wytoczeniu niniejszego powództwa, a zatem, czy powództwo o ustalenie wywiedzionego w niniejszej sprawie roszczenia zapewni mu efektywną ochronę prawną. Jest oczywiste, że o wyborze efektywnego, z punktu widzenia zamierzonych celów, środka ochrony prawnej decyduje wyłącznie powód, a kwestia interesu prawnego związanego z możliwością wytoczenia powództwa o ustalenie ma charakter materialny, co wprost wynika

z treści art. 189 K.p.c., a zatem obowiązkiem sądów jest badanie jego zaistnienia, a w przypadku braku - uznanie niesłuszności powództwa.

7. Druga grupa zarzutów skargi kasacyjnej odnosi się do interpretacji przepisów Prawa spółdzielczego i Statutu pozwanej Spółdzielni w kontekście trybu wyboru członków Rady Nadzorczej.

Zgodnie z art. 45 § 1 Pr. spół. rada nadzorcza składa się z co najmniej 3 członków wybranych stosownie do postanowień statutu przez walne zgromadzenie. Przepis ten, ustanawiający minimalną liczbę członków rady spółdzielni, zawiera *implicite* upoważnienie dla spółdzielni do określenia większej liczby członków rady. Pozwana skorzystała z tego upoważnienia, przyjmując w statucie, że rada nadzorcza składa się z 5-9 członków. Ze statutu wywodzić należy również zasady, według których dokonuje się wyboru członków rady nadzorczej.

Sąd Apelacyjny niewystarczająco wnikliwie dokonał wykładni przepisów Statutu pozwanej w kontekście zasad wyboru rady nadzorczej. Ograniczył się bowiem do zestawienia § 104 ust. 3 (Uchwałę uważa się za podjętą przez Walne Zgromadzenie, jeżeli za uchwałą opowiedziała się wymagana w Prawie spółdzielczym, ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w Walnym Zgromadzeniu.) i § 115 ust. 8 (Za wybranego uważa się kandydata, który otrzymał największą liczbę ważnie oddanych głosów, w ramach liczby miejsc przewidzianych do obsadzenia w drodze wyborów) Statutu. Zabieg ten jest oczywiście niewystarczający, ponieważ każdorazowo niezbędne jest dokonanie wykładni w kontekście całości uregulowań dotyczących funkcjonowania Walnego Zgromadzenia. W szczególności konieczne jest rozważenie, czy regulacje Statutu pozwanej utożsamiają w ramach działalności Walnego Zgromadzenia dokonywanie wyborów (np. członków Rady Nadzorczej) i podejmowanie uchwał. Należy wskazać, że istotne dla rozważanej kwestii są jeszcze inne postanowienia Statutu. I tak § 103 Statutu określa zasady zgłaszania projektów uchwał, wykładania projektów uchwał na 14 dni przed terminem posiedzenia, jak też zgłaszania poprawek do projektów uchwał, § 112 dotyczy głosowania nad projektami uchwał. Natomiast § 114 określa tryb dokonywania

wyborów członków Rady Nadzorczej i przedstawicieli spółdzielni w związku rewizyjnym, w którym spółdzielnia jest zrzeszona. Paragraf 115 dotyczy sposobu głosowania. Uwzględnienia wymaga wreszcie § 119 ust. 1 Statutu, zgodnie z którym o uchwałach podjętych przez Walne Zgromadzenie oraz o wyborze członków Rady Nadzorczej spółdzielni Zarząd informuje wszystkich członków ...

Przypomnieć przychodzi, że statut spółdzielni ma charakter umowy, a zatem do wykładni jego postanowień mają zastosowanie zasady przewidziane w art. 65 K.c., z tym zastrzeżeniem, że statuty osób prawnych podlegają tzw. obiektywnej metodzie wykładni, a więc ustalenie zawartego w nich prawnego znaczenia oświadczenia woli następuje w oparciu o obiektywne znaczenie użytych słów, przy czym konieczne jest wzięcie pod uwagę również zasad współżycia społecznego oraz celu określonego postanowienia statutu ustalonego według kryteriów obiektywnych, dotyczących określonego typu osób prawnych, których działalność reguluje statut (wyrok Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 2015 r., IV CSK 452/14, OSNC 2016/3/39).

8. Reasumując, należy wskazać, że skarga kasacyjna jest zasadna, co prowadzi na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny.